

Demokratens smukke portparti.

Hans kunne mere en forsamling på en måde, som vi slet ikke kender i dag.

Han var kendt af alle under navnet »Røvballehans«.

Jeg forsøgte engang, da jeg sad i vejbestyrelsen, at få en vej på Apsolmen navngivet Røvballehanses Vej. Det var en skam, at det ikke lykkedes.

Jeg tror stadig, at navnet ville være blevet husket – og det er jo vigtigt, når det drejer sig om veje.

Når Anton Nielsen på et møde havde haft ordet, var næste taler gerne »Røvballen«, som Hans blev kaldt.

Hans indledte gerne således: »Med hensyn til den sidste ærede taler, ham »Vandmanden««.

Ordet Vandmand blev fremført med en bidende foragt i stemmen.

Hans Hjort var en mand fuld af lune og humor. Der har gennem tiderne verseret et utal af historier om ham.

Lad mig genfortælle en enkelt pæn historie – om ikke andet så dog for at bevise, at der også var pæne historier imellem.

Fru Hjort havde gennem meget lang tid klaget over, at de manglede sand til kanariefuglen.

Hans Hjort fik gjort udvej for sand. Han lod byens største lastvogn tippe et helt læs sand af uden for huset, hvor de boede, så der ikke mere manglede sand til fuglen.